

Undladelse af Registrering bør kunne opnaa Ret til at fragaa. Opfyldelsen af Kontrakter, der maatte være indgaaede af Stifterne i Anledning af den paatænkte Stiftelse.

I øvrigt er det anset nødvendigt at opstille den Undtagelse fra Bestemmelsen om Registreringens Nødvendighed for Selskabets retlige Tilblivelse, at Selskabet maa være berettiget til at optræde som Part i Rettergang, hvor Talen er om Indkrævning af tegnet Aktiebeløb saavel som i andre Søgmaal vedrørende Aktietegning, idet det vilde være urimeligt at kræve, at i disse Tilfælde Stifterne skulde optræde som Sagsøgere paa det paatænkte Selskabs Vegne.

Til § 20. (Ældre Udkast § 19).

Det ældre Udkasts herhen hørende Bestemmelser ere omredigerede. I saa Henseende er først det ældre Udkasts 2det Stykke, 1ste Punktum om Stifternes Ansvar for deres paa den konstituerende Generalforsamling afgivne urigtige Opgivender vedrørende Aktiekapitalen i § 20, 1ste Stykke sammenarbejdet med det ældre Udkasts 5te Stykke, 1ste Punktum. Dernæst er i § 20, 2det Stykke optaget Bestemmelsen fra det ældre Udkasts 4de Stykke, jfr. sammes 5te Stykke, 1ste Punktum, om Direktions og Bestyrelses Ansvar med Hensyn til Opgivelser til Registerføreren om de skete Indbetalinger paa Aktiekapitalen. Derpaa følge i § 20, 3dje Stykke Reglerne fra det ældre Udkasts § 19, 2det Stykke, sidste Punktum om Stifternes Forpligtelse, for saa vidt de modtage Aktietegning af Personer, hvis Uvederhæftighed er dem bekendt, eller de afgive Aktier til saadanne Personer. I Paragraffens 4de Stykke er optaget Bestemmelsen fra det ældre Udkasts § 19, 3dje Stykke. 5te Stykke indeholder de til det ældre Udkasts 6te og tildels 1ste Stykke svarende Regler, og endelig indeholder 6te Stykke en almindelig Regel om Erstatningsansvaret, under hvilken Regel bl. a. 1ste Stykke i det ældre Udkast er forudsat delvist at falde.

Hvad dernæst angaar selve Indholdet af de forskellige Bestemmelser, rummer 1ste og 2det Stykke ikke noget nyt. 3dje Stykke begrænser Stifternes Ansvar for Modtagelse af Aktietegning af uvederhæftige Personer saaledes, at Ansvaret kun indtræder, naar Uvederhæftigheden er dem bekendt. Som Uvederhæftighed er alene anset den objektivt paaviselige Insolvens, men altsaa paa den anden Side ikke blot saadanne Tilfælde, hvor vedkommende er under Konkurs, Akkord eller har standset sine Betalinger, men ogsaa saavel saadan Insolvens, der er vitterlig for alle, som Tilfælde, hvor den paagældende er rømmet af Landet, uden at der kan formodes anden Grund end Gæld.

Begrebet »hemmelig Godtgørelse« i 5te Stykke skal navnlig ramme saadanne Godtgørelser, hvor det skjules, til hvem Godtgørelsen erlægges. Det vil i øvrigt ses, at den i Forskriften indeholdte Bestemmelse gaar ud paa, at saavel de, der have ydet Godtgørelsen, som de, der have modtaget den, ere solidarisk forpligtede til at tilbagebetale den. Om et videregaaende Erstatningsansvar synes der for Modtageren, hvor han er uvidende om det nærmere Forhold, ikke at burde blive Spørgsmaal, derimod nok efter Omstændighederne for Stifterne ligesom ogsaa for Modtagere, der ere i ond Tro. Men her vil da formentlig Bestemmelsen i 6te Stykke finde Anvendelse.

Med Hensyn til Forstaaelsen af § 20 henvises i øvrigt til Bil. A Sp. 4207—08.

Til § 21. (ældre Udkast § 20).

De i det ældre Udkasts § 20 indeholdte Bestemmelser, der tilsigtede at modvirke en Omgaaelse af Udkastets Stiftelsesregier, ere dels udvidede, dels begrænsede. I førstnævnte Henseende har man i § 21, 1ste Stykke, ved Siden af den ældre Regel foreslaaet den Bestemmelse, at Retshandler om Erhvervelse af en bestaaende Forretning eller bestemte Formuegenstande mod